

VERKSAMHETSBERÄTTELSE 2022

Informationen i årsberättelsen speglar en del av HOPE587s verksamhet. Ett år som tydligt visar att vi tillsammans kan göra så mycket. Styrelsen för HOPE587 har under 2022 bestått av Anneli Johnsson, Eva-Lena Arnesson, Louice Håkansson, Joel Thuveesson, Robert Håkansson och Timmie Johnsson. Suppleanter har varit Maria Thelin-Hult och Cecilia Nilsson. Verksamhetens åtaganden har riktats till Ukraina och Zambia har varit vilande på grund av kriget i Ukraina. Under året har uppdateringar publicerats på Facebook, Instagram och hemsidan.

Innehållsförteckning

UKRAINA.....	2
FLYKTEN TILL SVERIGE	3
MÖTET MED DEM SOM KOM SENARE.....	5
VI SOM KOM TILL SVERIGE	7
ETT STORT TACK TILL.....	8
MAT OCH MEDICINER.....	8
VI SOM BLEV KVAR I UKRAINA BERÄTTAR	9
GIVEN BY GOD -A DONATION TO UKRAINE	11
GENERELL INFORMATION.....	11
BUTIKER OCH PLATSER MED INSAMLINGSBÖSSOR 2022	11
MEDLEMMAR.....	12
Till sist ett ord från ordförande I HOPE587	12

UKRAINA

SAMARBETSPARTNER

Organisation Cerebral Pares, Kiev

Ansvarig: Lydmilla Matsilyiska

MÖTESPLATS

Det ofattbara hände den 24 februari 2022. Anton sitter vid sin dator och säger till sin mamma Lyudmila ” mamma vi måste lämna vår lägenhet eftersom Ryssland tänker bomba Kiev nu”. Lika överkligt som det låter lika överkligt var det för våra medarbetare att förstå att nu måste de snabbt lämna sin lägenhet och gå till mötesplatsens lokaler vilket blev deras skyddsrum där nu även fanns råttor på grund av ett hål i taket. Mötesplatsen blev ett skydd mot de bomber som Ryssland valde att skjuta mot befolkningen i Kiev. Vårt 22:e år med Cerebral Pares organisationen blev allt annat än vanligt. Det blev fyllt av rädsla och skräck. Vi höll daglig kontakt med Anton och Lyudmila. Situationen blev svårare och svårare och vi bad dem att fly för att rädda sina liv.

Denna bild skickade ett av de många barn vi hjälpte i början av 2001. Hon skriver om det ofattbara som hände i hennes by. Hon är nu vuxen och har egna barn. I denna by utanför Kiev har vi en medarbetare som förmedlar mat, mediciner och hjälper flyktingar som kommer från östra Ukraina.

FLYKTEN TILL SVERIGE

Lyudmila och Anton bestämde sig för att fly och ta med sig de andra som också fanns i skyddsrummet. Det var inte enkelt för de flesta av personerna hade en funktionsvariation och när flyglarmet gick kunde man inte springa för att söka skydd på grund av sin funktionsvariation eller att man var rullstolsburen.

Att lämna landet var ett oerhört svårt val för Lyudmila då hon upplevde att hon övergav de som var kvar men till sist blev valet att rädda sitt liv för att förhoppningsvis ha möjligheten att rädda fler personer. Det blev en dramatisk resa. När de hade kommit till tågstationen började ryssarna att bomba igen. Tåget kom och det var helt mörkt på tåget. Det inte fanns ingen elektricitet. Det var mörkt och bomberna ekade. Här var de säkra på att de skulle dö. Tåget anlände många timmar senare i Lviv. Tåget var fylld med ukrainska flyktingar. De flesta hade lämnat sina hem utan bagage. Lyudmila berättar att hon aldrig hade sett något liknande i hela sitt liv, alla var rädda, hungriga och det var kallt att vi skakade av kylan”, sa Lyudmila. Från Lviv fick de sen hjälp att ta sig över gränsen till Polen och där väntade vi, Stevie, Robert och jag, på dem.

Vi hade fått veta att det skulle komma 20 personer på denna första resa och sen skulle vi hjälpa fler snarast. De var inte 20 personer utan 60 personer. Lyudmila sa: Vem skulle jag lämnat kvar som satt med oss i skyddsrummet. Allt hände mycket fort, Volvo i Polen hjälpte till med bussar för att ta dem hela vägen till Hallaryd. Vid gränsen mellan Danmark och Sverige ringer de danska tulltjänstemännen våra i Sverige med budskapet: Gör det enkelt för denna buss att åka genom er tull. Deras resa har varit lång och svår.

När vi kom fram till Hallaryd väntade 14 värdfamiljer på att ta emot dem i sina hem och här var Maria logistikmästaren och utan Louice och Joels frenetiska krafter att få ut informationen på sociala medier för att samla in pengar hade det varit svårt att genomföra resan. Vilket nätverk och vilka enorma civila krafter vi har i vår värld.

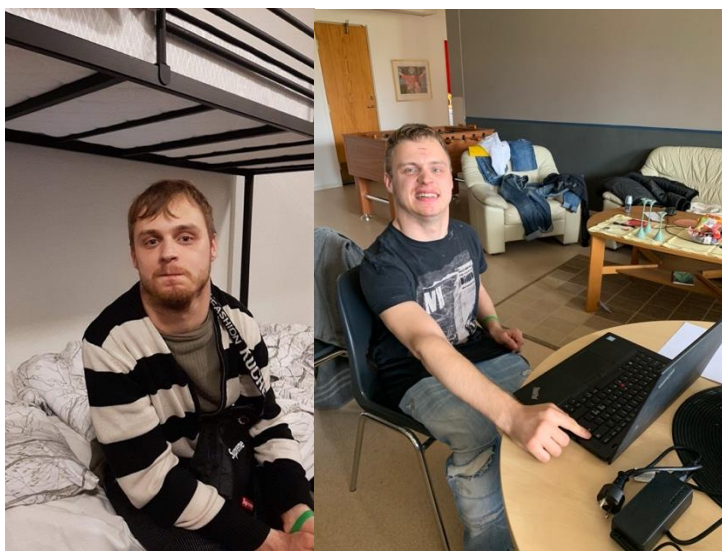
MÖTET MED DEM SOM KOM SENARE

DESSA BARN HAR
EVAKUERATS

Låt oss berätta om familjen Cheupur mamma, pappa och tre barn. Familjen har HOPE587 hjälpt under flera år och bilden till vänster är hemma i Ukraina. Det var när tvillingarna var små och vi var där på ett hembesök. Med på bilden ser ni också Karl-Henrik och Robert från Sverige. Bilden till höger är när Lyuidmlla får åka ner till Malmö för att möta dem efter deras flykt, vilken lycka. De bor numera i Lidköping och har det bra.

Vitalik kom utan sin familj och blev fort mycket ensam på flyktingförläggningen där man förväntade att sköta allt själv. Det var lättare sagt än gjort när man är född med en CP-skada och händerna inte vill samarbeta med övriga kroppen. Utan mat i tre dygn och övergiven lyckas vi hitta boende till honom i Centrumkyrkan i Skånes Fagerhult. Där med Christina i spetsen och en fantastisk församling som gärna hjälper de som har behovet.

Christina berättar:

2012 åkte jag och min dotter med HOPE587 till Kiev Ukraina för att se arbetet vi sponsrar som församling. Vi träffade underbara människor som gjorde allt för att hjälpa behövande, var på hembesök hos familjer som hade en daglig kamp mot sjukdom och ekonomi men även samlingar med feststämning och glädje.

Många gånger efteråt har jag sagt till min dotter: Undrar varför jag skulle åka till Ukraina. Känns inte som man kunde göra så mycket som man skulle vilja. Jag har alltid jobbat med barn, ungdomar och människor i missbruk, men detta var annorlunda, framför allt för det behövdes tolk överallt.

10 år senare ramlade poletten ner. Jag tror Gud skickade mig på denna resa som en förberedelse för vad som skulle komma.

När kriget bröt ut i Ukraina 2022 lyckades ca 150 personer som HOPE587 hjälpte att fly till Sverige. De hamnade på olika platser, men Ludmila som varit navet för organisationen behöll kontakt med alla för att veta hur de mådde.

När hon pratade med en kille som hamnat i Lidköping efter en tid på migrationsverkets boende så hörde hon att inte ätit någon mat. Han var hungrig och rädd. Han kom till flyktingförläggningen i Lidköping på fredagen och under helgen hade man ingen personal på boendet. Han har cp-skada och kan inte själv handla och fixa mat trots att han fått ett kort med pengar.

När jag hörde det sa jag till Anneli att han kan bo i vår kyrka så länge om du lyckas få ner honom. En blänkare på facebook gjorde att han snabbt kom till oss.

Han var utsvulten och åt tredubbla portioner i ca 3 veckor innan det stabiliserades och han åt normala portioner.

Han bor i ungdomsvåningen men kallar kyrkan för "my house".

Från början fick vi hjälpa honom handla, bre smörgåsar, fixa middag, tvätta, handla, diska, tömma sopor...

Idag följer han med och handlar det han vill ha, brer sina mackor själv och värmer mat, tar hand om disken, tömmer sopor, hjälper till att dammsuga och hänger upp tvätten.

Utan vår medverkan har 3 av hans vänner också hamnat i vår lilla by och de kommer alla troget till kyrkan och umgås både med oss och varandra.

Nu har snart ett år gått och vi vet inget hur framtiden blir men jag vet vad Jesus sagt: Det ni gjort mot en av mina minsta, det har ni gjort mot mig.

VI SOM KOM TILL SVERIGE

Av de 150 som kom till Sverige valde några att återvända trots kriget. En kvinna runt 60 år med sin son som har en Cp-skada får bli deras röst. Vi var mycket tacksam att få komma hit och får skydd och hjälp. Det man inte visst i början var att det var svårt att bo på en flyktingförläggning i ovisshet om vad som skulle hända sen.

Man blev serverad mat varje dag. Man bodde i ett rum utan någon möjlighet till självhushåll. Det var svårt då man själv lagat sin mat i över 40 år. Sysslolösheten skingrade inga tankar utan tvärtom förstärktes sorgen över det krig som pågick hemma i Ukraina. Till sist blev situation ohållbar och hon valde att åka hem trots kriget. Hemma kunde hon laga egen mat och prata med sina vänner. Ja, hon var beredd att dö i kriget för i Sverige dog hon inombords för varje dag som gick.

En annan kvinna med sin familj bodde på en annan förläggning. Det var oerhört svårt då deras son svårt Cp-skadad. Han var inte van vid maten och mådde mycket dåligt eftersom man inte fick laga hans egna mat. Pojken som var mycket mager när han kom blev magrare och magrare. Även de var på väg att åka tillbaka då hon inte kunde se sin son tyna bort på grund av att hon inte kunde laga den man han var van vid att äta. En lång story där denna familj skickades runt och till slut efter cirka 6 månader fick de en lägenhet och det är bra.

ETT STORT TACK TILL

- Robert och Steve som inte tvekade en minut när jag frågade om vi kunde köra till gränsen mellan Polen och Ukraina för att möta upp flyktingar från Cerebral Organisationen i Kiev.
- Louice och Joel som jobbat oavbrutet med att få ut information på sociala media för att få in ekonomiskt bistånd till flyktingarna.
- Volvo bussbolag i Polen som körde dem utan kostnad från polska gränsen till Hallaryd.
- Tulltjänstemännen vid gränsen mellan Danmark och Sverige
- Stena Line för gratis båtferd
- Alla de värdfamiljer som inom mycket kort varsel öppnade upp sina hem för okända människor i nöd och hjälpte dem med mat, kläder och massor av andra ärenden.
- Maria som skötte informationen till värdfamiljerna
- Göteryds pastorat som öppnade upp församlingshemmen till både boende och mötesplats.
- Centrumkyrkan i Skånes Fagerhult som öppnade upp er lägenhet till en ung man som var helt ensam då han blev placerad i Lidköping, rädd och övergiven.
- Alla er som bidragit med ett enormt engagemang och tid för att göra det så bra som möjligt för de som kom. Ni har jobbat i det tysta, jobb som aldrig syns offentligt men utan er insats hade vi inte haft möjlighet att hämta dem till Sverige och inte heller haft möjlighet att göra det så bra som möjligt i för dem i vårt land.
- För de ekonomiska bidrag som skänkts
- Styrelsen i HOPE587 och våra revisorer.

MAT OCH MEDICINER

HOPE587 har under hela 2022 fortsatt att kunna hjälpa de som blev kvar i Ukraina med mat och mediciner.

VI SOM BLEV KVAR I UKRAINA BERÄTTAR

Bilderna är från en by i utkanten av Kyiv. Där har vi en kontakt som hjälper oss förmedla bland annat skolmaterial. Barnen kan inte längre använda skolan då den inte har något skyddsrum utan i stället möts de i hemmen och hjälper varandra. Bombningar har blivit vardag men det är fortfarande lika skrämmande när sirenerna ljuder och barnen och mammorna springer för sina liv för att hitta skydd.

Hälsningar från Ukraina kära vänner!

Det blev så att vårt folk går igenom svåra tider, kriget fortsätter i vårt hemland. Vi vanliga ukrainska människor, förstår inte riktigt varför de dödar oss och vill förintä vårt land. Men vi tror starkt att vi ska besegra fienden som letat sig in i våra hem. På uppdrag från HOPE587 Today for Tomorrow stödjer vi familjer, barn och äldre.

Jag vill förmedla ett stort tack till varje svensk människa som skänkt pengar. Stort tack för att ni hjälper oss i dessa svåra tider och inte lämnat oss ensamma i nöden. Er hjälp är ovärderlig. Må Gud välsigne varenda en av er! Ett krig är något fruktansvärt. Det är särskilt läskigt att det har blivit verklighet i vårt tid. Det är förskräckligt när missiler eller drönare- Kamikaze flyger ovanför dig och vi vet inte vad de träffar. Att höra explosioner, se många beväpnade soldater på gatorna har blivit vardag som vi har vant oss vid. Man ser långa kolonner med militär fordon och alla närliggande fält, där vetekorn har odlats, är nu urgrävda till skyttegravar.

Vetet på fältet utanför min by kan inte skördas längre eftersom det är ett minerat fält. Elektricitet och internet är som en lyxig gåva för oss nu. De stunder vi har det försöker vi använda oss av det maximalt. Men vi är i alla fall i vårt land och gör allt vi kan för att hjälpa varandra varje dag. Vi tror detta ska ta slut snart. Det är många som vi ska behålla i våra hjärtan med goda minnen, det är många bekanta som har dött, några i striden och några för att hjärtat inte orkade med så mycket smärta. Vi tackar så mycket var och en av er för stöd, mat och era böner till Gud.

GIVEN BY GOD -A DONATION TO UKRAINE

Artist: Johan Skoog har skapat låten "Given by God - A Donation To Ukraine" och han har valt att alla royalties från låten ska gå till HOPE587 för att hjälpa Ukrainas befolkning! Ett fantastiskt bra initiativ! Vi tackar ödmjukast för förtroendet och ditt stöd Johan. Välkomna att lyssna via länken nedan och dela gärna!

Öppna låten på Spotify genom att klicka här!

ZAMBIA

SAMARBETSPARTNER

Mwandi Hospital

Ansvarig: Harold Haamumba

Skolor i Kabanze och Kabwe

Ansvarig: Harold Haamumba och Namangolwa Ngonda

På grund av kriget i Ukraina har vi lagt alla ekonomiska och personliga resurser på att hjälpa dem och med stor sorg i hjärtat har vårt arbete i Zambia bara fått bero trots att de fortfarande har stora behov av hjälpinsatser. Förhoppningsvis kan vi inom en snar framtid återuppta vårt arbete med Harold Haamumba och Namangolwa Ngonda.

GENERELL INFORMATION

HOPE587 är en hjälporganisation på kristen grund. Vi värnar om människor- de trasiga, de fattiga, de ensamma och barnen är viktiga för oss. Vi arbetar i två geografiska områden: Ukraina och Zambia. Vi jobbar tillsammans med människor som bryr sig om barns rättigheter och har ett hjärta för de som är drabbade av fattigdom och orättvisor.

BUTIKER OCH PLATSER MED INSAMLINGSBÖSSOR 2022

Willys, Älmhult

ICA nära, Strömsnäsbruk

Jeansbolaget, Älmhult

MEDLEMMAR

År 2022 Medlemsavgift: 100 kr/år

KYRKOR OCH ORGANISATIONER VI BESÖKT UNDER 2022

Inga besök på grund att alla personliga resurser har gått till att hjälpa flyktingarna.

Till sist ett ord från ordförande I HOPE587

På nyårsafton sköts vackra raketeter i Hallaryd för att fira in det nya året. Jag satt i min fåtölj och tittade nedåt byn den kvällen eftersom jag var sjuk. Jag kollade min FB och såg att min vän och medarbetare hade skrivit "Anneli de skjuter raketer i vår by i kväll för att döda oss t.o.m på nyårsafton". I slutet av hennes meddelande skriver hon "*det viktigaste i livet är att ta varje tillfälle att älska och förlåta, fast det är svårt efter allt jag sett*".

Den nyårsafton delade hon ut matpaket som vi fick vara med att sponsra.

När jag skrivit denna verksamhetsberättelse har det varit genom tårar och sorg Vi borde rulla ut röda mattan för de människor som flyr kriget och kommer till vårt land. Det är deras söner som skjuts ihjäl i striden för sitt lands demokratiska rättighet att existera och för att vi förhoppningsvis ska slippa att kriget kommer till Sverige och Europa.

Vi vill rikta ett stort tack till er alla som är med oss och visar på Guds kärlek i ord och handling. En stor eloge till den medmänsklighet vi har i Sverige bland civilbefolkningen. Låt oss aldrig tröttna på att göra gott för våra medmänniskor.

"Det goda du gör idag, kommer kanske att vara glömt i morgon, gör gott ändå. Ge världen det bästa du har, och det kanske inte räcker, ge det bästa du har ändå. För i slutändan är det här en sak mellan dig och Gud, det var faktiskt aldrig en sak mellan dig och dem" Citat Moder Teresa

Vänliga hälsningar, Anneli Johnsson

FÖR EKONOMISK REDOVISNING HÄNVISAS TILL ÅRSREDOVISNINGEN

Adress: Kråkeryd 7819, 343 96 Hallaryd
Telefon: 070 541 21 07
E-post: info@hope587.se
www.hope587.se